

WYDZIAŁ FILOLOGICZNY

INSTYTUT STUDIÓW KLASYCZNYCH, ŚRÓDZIEMNOMORSKICH I ORIENTALNYCH
ul. Komuny Paryskiej 21
50-451 Wrocław

tel. +48 71 343 49 48 | +48 71 341 89 05

sekretariat.iskso@uwr.edu.pl | www.ifkika.uni.wroc.pl

INFORMATOR DYPLOMANTA NA ROK AKADEMICKI 2021/2022

FILOLOGIA INDYJSKA

PREAMBUŁA

Organizacja seminariów licencjackich i przeprowadzanie egzaminów dyplomowych na studiach I stopnia w Instytucie Studiów Klasycznych, Śródziemnomorskich i Orientalnych przebiega w oparciu o istniejące regulacje:

- UCHWAŁA NR 37/2021 SENATU UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO z dnia 21 kwietnia 2021 r. w sprawie regulaminu studiów w Uniwersytecie Wrocławskim (zwłaszcza sekcja IX. UKOŃCZENIE STUDIÓW);
- UCHWAŁA NR 322/2019 RADY WYDZIAŁU FILOLOGICZNEGO UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO z dnia 12 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków ukończenia studiów I i II stopnia oraz prac i egzaminów dyplomowych na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego.

I. ZASADY ORGANIZACJI SEMINARIÓW LICENCJACKICH

Zapisy na seminaria powinny odbyć się do końca czwartego semestru studiów (do 15 października 2021 roku). Korekta zapisów na seminarium możliwa jest w ciągu pierwszych trzech tygodni piątego semestru studiów.

Seminaria proponowane w roku akademickim 2021/2022:

a) Prowadzący: dr Teresa Miązek

Tytuł seminarium: Obraz współczesnego społeczeństwa Indii we współczesnej literaturze hindi

Problematyka seminarium licencjackiego:

W XX wieku po raz pierwszy w literaturze Indii indywidualny człowiek, mieszkaniec wsi, później i miasta, staje się bohaterem dzieł tworzonych przez pisarzy hindi. Zainteresowanie danym człowiekiem i jego przeżyciem znajduje z czasem także swój przejaw w poezji. Literatura staje się świadectwem fundamentalnej zmiany zachodzącej w mentalności Indusów. Dotychczasowa tradycja literacka zdominowana była przez obecność wyidealizowanych wzorców i typowych postaci uosabiających odwieczne wartości. Studenci będą w wybranych tekstach, których fragmenty również przetłumaczą na język polski, analizować przejawy tej zmiany. Poznają czynniki historyczno-kulturowe, jak wpływ literatury europejskiej i inne, które uitorowały drogę realizmowi i tragizmowi jako nowym jakościom oraz nowym gatunkom literackim w hindi, jak opowiadanie, powieść, dramat. Wybrane utwory ukazują społeczno-kulturowe i polityczne tło przemian: reformy religijno-społeczne, powstanie klasy średniej, emancypacja kobiet, edukacja dzieci, walka o niepodległość, rozdział hinduizmu od islamu, budowanie nowej tożsamości narodu, industrializacja i globalizacja Indii. Poszukiwanie przez człowieka własnej tożsamości i związany z tym konflikt między tradycją a nowoczesnością ukazuje w literaturze hindi najpełniej dramat. Przekład tekstu i analiza filologiczna wybranych utworów poparta będzie omówieniem założeń teoretycznych. Utwory zostały dobrane tak, by prezentowały indyjskie społeczeństwo w krzywym zwierciadle ironii i satyry.

Literatura:

Burger M., Pozza N. (red.), *India in translation through Hindi literature: a plurality of voices*, Bern-Berlin-Frankfurt am Main-Wien 2010.

Cody G. H., Sprinchorn E. (red.), *The Columbia Encyclopedia of Modern Drama*, t. 2, Columbia 2007.

Deshpande G. P. (red.), *Modern Indian Drama. An Antology*, Delhi 2004.

Dharwadker A., Mohan Rakesh, *Modernism, and the Postcolonial Present*, [w:] *South Central Review* 25, nr 1 (2008), s. 145-156.

Dmitrova D., *Gender, Religion and modern Hindi drama*, Kingstone 2008.

McGregor R.S., *Hindi Literature of the Nineteenth and Early Twentieth Centuries*, Wiesbaden 1974.

McGregor R. S., *The development of modern Hindi literature*, Canberra 1981.

Rākeś M., *Mohan Rākeś kī sampurn nāṭak*, Dillī 2008.

Rutkowska T., Stasik D., *Zarys historii literatury hindi*, Warszawa 1992.

b) Prowadzący: dr hab. Przemysław Szczurek, prof. UW.

Tytuł seminarium: *Bhagawadgita* - tłumaczenie i interpretacja wybranej partii; badania nad genezą i redakcją poematu

Problematyka seminarium licencjackiego:

Podstawowym celem przedmiotu jest przygotowanie studentów do pracy nad ich przyszłą dysertacją licencjacką, nabycie przez nich umiejętności filologicznych służących do przygotowania dysertacji licencjackiej; z założeniem jednak, że główny ciężar pracy nad samą dysertacją nastąpi w II semestrze i w ramach aktywności semestru letniego. Podczas pracy seminaryjnej nacisk położony zostaje na zapoznanie studentów z filologicznym warsztatem literaturoznawcy w zakresie badań indologicznych, głównie sanskrytologicznych. Na pracę seminaryjną w ramach tego seminarium składają się następujące elementy, realizowane w następującej po sobie kolejności: - praca nad wybranym tekstem sanskryckim (*Bhagawadgita*, rozdz. 1 i 2) – przekład tekstu na polski (dokonanie tłumaczenia dosłownego i „literackiego”); - porównanie tłumaczeń studentów – rozwijanie umiejętności krytycznego podejścia do teorii i praktyki przekładu literackiego; rozwijanie umiejętności dysputy akademickiej i umiejętności współpracy; - praca nad sporządzeniem komentarza tłumaczonego i analizowanego tekstu – komentarz metryczny, rzeczowy (objaśnienie starożytnych realiów tłumaczonego tekstu), historyczno-literacki – zapoznanie studentów podstawową literaturą przedmiotu (wydanie krytyczne, komentowane tłumaczenia tekstu, artykuły, monografie, akademickie strony internetowe poświęcone *Bhagawadgicie*, przede wszystkim rozdziałom 1 i 2).

Literatura:

Bhagawadgita czyli Pieśń Pana, przeł. J. Sachse, wstęp H. Wałkowska, Wrocław 1988.

Bhagawadgita czyli Pieśń Błogosławionego, przekład i opracowanie J. Sachse, Wrocław 2019.

The Bhagavad Gītā. With commentary based on the ancient sources, transl. by R. C. Zaehner, London 1969.

van Buitenen J. A. B., *The Bhagavadgītā in the Mahābhārata (Text and Translation)*, Chicago-London 1981.

Gawroński A., *Podręcznik sanskrytu*, Warszawa 2004.

Kale M. R., *A Higher Sanskrit Grammar*, Delhi 1992.

Ježić M., "The First Yoga Layer in the Bhagavadgītā", [w:] Sinha J. P. (red.), *Ludwik Sternbach Felicitation Volume (Part One)*, s. 545-57, Lucknow 1979.

Ježić M., "Textual Layers of the Bhagavadgītā as Traces of Indian Cultural History", [w:] Morgenroth W. (red.), *Sanskrit and World Culture: Proceedings of the Fourth World Sanskrit Conference (Schriften zur Geschichte und Kultur des Alten Orients 18)*, s. 628-38, Berlin 1986.

Upadhyaya K. N., *Early Buddhism and The Bhagavadgītā*, Delhi 1983.

Strona internetowa (autor: A. Babkiewicz): www.bhagavadgita.eu.

II. PRACA LICENCJACKA

1. Zasady redagowania prac licencjackich

Prace licencjackie powstające w ramach seminariów dyplomowych powinny stanowić samodzielne opracowanie wybranego zagadnienia badawczego w nawiązaniu do tematyki seminarium lub własne tłumaczenie z odpowiednim komentarzem i obudową metodologiczną. W szczególnych przypadkach, określonych przez Regulamin Studiów (§. 43 pkt. 6), praca licencjacka może powstać w ramach pracy zespołowej.

Prace dyplomowe w Instytucie Studiów Klasycznych, Śródziemnomorskich i Orientalnych mogą mieć postać pracy pisemnej, artykułu lub pracy projektowej, napisanych w języku polskim, języku specjalności lub w języku obcym, po uzyskaniu zgody Dziekana (Regulamin Studiów §. 43 pkt. 9). Praca dyplomowa powinna mieć objętość od 55 do 70 tysięcy znaków (ze spacjami i bibliografią), a tekst przybrać postać znormalizowaną (czcionka Times New Roman 12 pkt.; interlinia 1,5; marginesy: 3,5 cm lewy, 2,5 cm prawy, 2,5 cm góra i dół; wyjustowanie obustronne).

Dodatkowo każda praca licencjacka powinna być opatrzona kartą tytułową, zwięzłym streszczeniem i słowami kluczowymi, zarówno w języku polskim, jak i angielskim. Jeśli praca napisana jest w języku obcym-studiowanym, wówczas powinna zawierać kartę tytułową, streszczenie i słowa kluczowe w języku pracy i języku polskim. Objętość streszczenia nie powinna przekroczyć 4 tysięcy znaków (razem ze spacjami), a słów kluczowych - 1 tysiąca znaków (razem ze spacjami).

2. Procedura APD (Archiwum Prac Dyplomowych)

Obrony w Uniwersytecie Wrocławskim przebiegają w oparciu o elektroniczną procedurę APD, która rozpoczyna się wraz ze złożeniem przez Promotora formularza „Zgłoszenia obrony pracy dyplomowej” skierowanego do Dziekana Wydziału Filologicznego, 5 tygodni przed planowanym terminem obrony. Zgłoszenie zawiera ostateczny temat pracy, skład komisji egzaminacyjnej oraz termin obrony. Następnie konieczne jest wykonanie kilku czynności w APD przez Studenta i Promotora według zasad zawartych w *Instrukcji rejestrowania pracy dyplomowej w Archiwum Prac Dyplomowych* dostępnej w APD po zalogowaniu (w zakładce INFORMACJE; DOKUMENTY – STUDENT).

III. EGZAMIN LICENCJACKI

1. Zasady przeprowadzania egzaminu licencjackiego.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie wszystkich przedmiotów objętych programem studiów, uzyskanie wymaganej liczby punktów ECTS oraz uzyskanie oceny co najmniej dostatecznej za pracę dyplomową.

Do egzaminu licencjackiego można przystąpić w okresie do 2 lat po ukończeniu studiów - za datę ukończenia danego roku akademickiego przyjmuje się 30 września.

Student wybiera zakres tematyczny egzaminu spośród zagadnień zamieszczonych w niniejszym Informatorze Dyplomanta (III, pkt. 2) najpóźniej dwa miesiące przed terminem egzaminu.

Egzamin ma formę ustną i składa się z trzech pytań - dwa z nich dotyczą wybranego zakresu tematycznego, a jedno pracy licencjackiej. Wyniki ogłaszane są w dniu egzaminu po obradach komisji mających miejsce tuż po przeprowadzeniu egzaminu.

Skład komisji podawany jest do wiadomości studentów w momencie zgłoszenia pracy do obrony i rozpoczęcia procedury w systemie APD. Komisję tworzą Promotor, Recenzent oraz Przewodniczący komisji, a w uzasadnionych przypadkach także Egzaminator.

2. Zagadnienia do egzaminu licencjackiego w roku akademickim 2021/2022:

Do egzaminu licencjackiego student wybiera jeden z pięciu zakresów tematycznych: (1) Literatura wedyjska, (2) Mahabharata i Ramajana, (3) Kawja – literatura kunsztownego stylu, (4) Język hindi, (5) Literatura hindi.

ZAKRESY TEMATYCZNE I ZAGADNIENIA:

I. Literatura wedyjska

1. Panteon wedyjski.
2. Hymny kosmogoniczne Wed.
3. Hymny świeckie Wed.
4. Atharwaweda – krótka charakterystyka.
5. Brahmany – krótka charakterystyka.
6. Brahman i atman w Upaniszadach.
7. Wiedza w Upaniszadach.
8. Mahawakje.
9. Prawo karmana i ścieżki wyzwajające w Upaniszadach.

Literatura:

Atharwaweda. Hymny wybrane, przeł. H. Marlewicz i C. Galewicz, Kraków 1999.

Avari B., *Starożytne Indie*, przeł. Ł. Müller, Kraków 2011.

- Gonda J., *Vedic Literature*, Wiesbaden 1975.
- Griffith R.Th.H., *The Hymns of the Rgveda*, Delhi 1995.
- Hymny Rigwedy*, przeł. F. Michalski, Warszawa 1971.
- Mylius K., *Historia literatury staroindyjskiej*, przeł. L. Żylicz, Warszawa 2004.
- Mejor M. (red.), *Światło słowem zwane. Wypisy z literatury staroindyjskiej*, Warszawa 2004.
- Olivelle P., *The Early Upaniṣads. Annotated Text and Translation*, New York 1998.
- Radhakrishnan S., *Filozofia indyjska*, t. 1, przeł. Z. Wrzeszcz, Warszawa 1980.
- Słuszkiewicz E., *Pradzieje i legendy Indii*, Warszawa 2001.
- Upaniszady*, tłum., wstęp i kom. M. Kudelska, (wyd. II uzupełnione), Kraków 2004.
- Winternitz M., *A History of Indian Literature*, t. 1, Delhi 1990.

II. Mahabharata i Ramajana

1. Ogólna charakterystyka Mahabharaty.
2. Mahabharata encyklopedią hinduizmu.
3. Panorama bohaterów epepei.
4. Księgi dydaktyczne Mahabharaty oraz najświetniejsze ekskursy mitologiczne.
5. Kriszna w Mahabharacie.
6. Ardżuna a Karna.
7. Ramajana – charakterystyka typu poezji i kwestie związane z datowaniem.
8. Podobieństwa i różnice między Mahabharatą a Ramajaną.
9. Charakterystyka głównych postaci Ramajany: Ramy i Sity.
10. Wpływ Ramajany na literaturę indyjską.

Literatura:

The Mahabharata of Krishna-Dwaipayana Vyasa, Translated into English Prose, Publisher and distributed by P.Ch.Ro, Calkutta 1889-1894.

Bhagawadgita, w jednym z licznych przekładów: F.S.Michalskiego, W.Dynowskiej, J.Sachse, M.Kudelskiej, A.Rucińskiej, I.Szuwalskiej.

The Rāmāyana of Vālmīki. An Epic of Ancient India, vol. I-VI, Princeton University Press (przekład).

Brockington J.L., *The Sanskrit Epics*, Leiden 1998.

Buck W. (tłum.), *Mahabharata*, University of California Press 1973.

- Dharma K., *Mahabharata – największy epos świata*, z jęz. angielskiego przeł. I. Szuwalska, Wrocław 2014.
- Goldman R.P., *Gods, Priests and Warriors. The Bhrgus of the Mahābhārata*, New York 1977.
- Guruge A., *The Society of the Ramayana*, New Delhi 1991.
- Hiltebeitel A., *The Ritual of Battle. Krishna in the Mahābhārata*, New York 1990.
- Jacobi H., *Das Rāmāyana*, Bonn 1893.
- Katz R.C., *Arjuna in the Mahabharata: Where Krishna is, there is Victory*, Delhi 1990.
- Lange A., *Ramajana*, Sandomierz 2006.
- Lange A., *Mahabharata*, Brody 1911 (Przedruk: 2011).
- Mylus K., *Historia literatury staroindyjskiej*, Warszawa 2004.
- Schayer St., *Literatura indyjska, antologia*, [w:] *Wielka Literatura Powszechna*, t. 5, Warszawa 1930.
- Skurzak L., *Étude sur l'épopée indienne*, Wrocław 1958.
- Słuszkiewicz E., *Pradzieje i legendy Indii*, Warszawa 2001.
- Słuszkiewicz E., *Ramajana i jej miejsce w literaturze dawnych Indii*, [w:] *Literatura na świecie* 10 (1982), s. 180-195.
- Stasik D., *Opowieść o prawym królu*, Warszawa 2000.
- Sullivan B.M., *Kṛṣṇa Dvaipāyana Vyāsa and the Mahābhārata: A New Interpretation*, Leiden – New York – København – Köln 1990.
- Sukthankar V.S., *On the Meaning of the Mahābhārata*, Bombay 1957.
- Winternitz M., *A History of Indian Literature*, t. I-II, Calcutta 1927-1933.
- van Buitenen J.A.B. (tłum.), *The Mahābhārata. Books I-V*, The University of Chicago Press 1973-1978.

III. Kawja – literatura kunsztownego stylu

1. Definicje sanskryckiego poematu dworskiego.
2. Charakterystyka najważniejszych mahakawji.
3. Poezja liryczna okresu klasycznego (laghukawja): jej rodzaje i tematyka.
4. Samskryckie bajki i opowieści.

Literatura:

- Cieślowski S., *Teoria literatury w dawnych Indiach*, Kraków 2017.
- Czekalska R. (red.), *Literatura indyjska w przekładzie (Cracow Indological Studies, vol. VI)*, Kraków 2004.

- Gawroński A. (tłum.), *Aśwaghosza. Wybrane pieśni epiczne*, Wrocław 1966.
- Lienhard S., *A History of Classical Poetry. Sanskrit-Pali-Prakrit*, Wiesbaden 1984.
- Mejor M. (red.), *Światło słowem zwane*, Warszawa 2007.
- Mylius K., *Historia literatury staroindyjskiej*, Warszawa 2004.
- Sachse J. (tłum.), *Meghaduta. Obłok-Posłańcem*, Katowice 1994.
- Schayer St., *Literatura indyjska, antologia*, [w:] *Wielka Literatura Powszechna*, t. 5, Warszawa 1930.
- Sudyka L., *Kwestia gatunków literackich w Kathasaritsagara*, Kraków 1998.
- Sudyka L., *Od Ramajany do Dydaktyki czyli zagadki poematu Bhattiego*, Kraków 2004.
- Trynkowska A., *Struktura opisów w "Zabiciu Śisiupali" Maghy: analiza literacka sanskryckiego poematu epickiego z VII w.n.e.*, Warszawa 2004.
- Warder K., *Indian Kavya Literature*, vol. I-VI, Delhi 1972-1992.
- Winternitz M., *A History of Indian Literature*, vol. III, Delhi 1985.
- Willman-Grabowska H. (tłum.), *Dwadzieścia pięć opowieści wampira*, Wrocław 1955.
- Przekłady bajek indyjskich, przekład urywków *Kathasaritsagary*.

IV. Język hindi

1. Powstanie i pochodzenie języka hindi.
2. Zakresy znaczeniowe terminów: hindi, hindustani, urdu.
3. Dialekty, w których powstawała literatura hindi.
4. Od języka urzędowego do języka literackiego – rozwój hindi.
5. Batalia o khari-boli hindi na przełomie 18/19 wieku.
6. Pierwsze słowniki i podręczniki języka hindi.
7. Rola prasy w rozpowszechnieniu języka hindi w 20 w.
8. Wizja hindi jako języka narodowego i jej realizacja.
9. Zasób słownictwa języka hindi i jego pochodzenie.
10. Hinglish i język Bollywoodu.

Literatura:

- Fortson B.W., *Indo-European Language and Culture. An Introduction*, Chicago 2004.
- Majewicz A.F., *Języki świata i ich klasyfikowanie*, Warszawa 1989, s. 181-219.
- McGregor R.S., *The Development of Modern Hindi Literature*, Canberra 1981.
- Milewski T., *Językoznawstwo*, Warszawa 2004.

Rutkowska T., Stasik D., *Zarys historii literatury hindi*, Warszawa 1992.

Stasik D., *Hindi*, Warszawa 2015.

Stasik D., *Język hindi, cz.1-2*, Warszawa 2006.

Veerma S., *A Course in Advanced Hindi*, Delhi 1997.

V. Literatura hindi

1. Periodyzacja literatury hindi z podokresami.
2. Charakterystyka utworów typu rasa i ich najwybitniejszy twórca.
3. Kabir i Surdas – dwaj różni przedstawiciele nurtu bhakti.
4. Mirabai i Mahadevi Varma – dwie poetki z różnych epok.
5. Tulsidas - najwybitniejszy przedstawiciel nurtu ramaickiego.
6. Przełomowy charakter ćhajawadu.
7. Agjej – prekursor "nowej poezji" w hindi (droga do naji kawity).
8. Nurty w prozie hindi od Premćanda do "nowego opowiadania" (najikahani).
9. Bharatendu i Mohan Rakeś – zasłużeni dla rozwoju gatunków dramatycznych w hindi.
10. Polskie przekłady z literatury hindi.

Literatura:

Burger M., Pozza N. (red.), *India in translation through Hindi literature: a plurality of voices*, Bern-Berlin-Frankfurt am Main-Wien 2010.

Cody G.H., Sprinchorn E. (red.), *The Columbia Encyclopedia of Modern Drama*, t. 2, Columbia 2007.

Deshpande G.P. (red.), *Modern Indian Drama. An Antology*, Delhi 2004.

Dharwadker A., Mohan Rakesh, *Modernism, and the Postcolonial Present*, [w:] *South Central Review* 25, nr 1 (2008), s. 145-156.

Dmitrova D., *Gender, Religion and modern Hindi drama*, Kingstone 2008.

McGregor R.S., *Hindi Literature of the Nineteenth and Early Twentieth Centuries*, Wiesbaden 1974.

McGregor, R.S. *The development of modern Hindi literature*, Canberra 1981.

Rutkowska T., Stasik D., *Zarys historii literatury hindi*, Warszawa 1992.